

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Grădiniței 1, Pașcani, jud. Iași

@inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Preot Pavel Postolachi ☎ 0745 644 276

Preot Marius Tabarcea ☎ 0745 776 456

Anul II • Nr. 40 (45) • 30 noiembrie 2021

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

..în cifre

an de apariție
numere editate
pagini
articole publicate
cititori săptămânal
exemplare tipărite

1

45

90

142

170

7650

Bucuria cuvântului duminical. Foaia parohială la ceas aniversar

Preot Marius Ionuț Tabarcea

30 noiembrie 2020. Un nou proiect catehetic

Jn ziua de pomeneire a Sfântului Apostolului Andrei, era publicat primul număr al publicației parohiale „Bucurați-vă!”. Într-o perioadă traversată de tristețe și însingurare, încercăm să readucem în sufletul dumneavoastră sentimentul bucuriei. Dar, nu orice fel de bucurie... Bucuria trăită în Hristos. Bucuria izvorâtă din credință și speranță. Bucuria pe care o simțim acolo unde sunt adunați doi sau trei în numele Domnului (Matei 18, 20), în Biserică, locul în care Tatăl Ceresc ne cheamă și ne așteaptă cu brațele deschise, zi de zi, sărbătoare de sărbătoare.

În Noul Testament, îndemnul „Bucurați-vă”, se întâlnește de 14 ori, în 14 versete. Acest îndemnul la bucurie, este dat nouă tuturor, de Iisus Hristos,

Care a adus Vestea cea Bună: Biruința asupra morții și a iadului!

Din acest sentiment s-a „născut” foia parohială, pe care nu întâmplător am intitulat-o „Bucurați-vă!”. Ne-am dorit să ajungem cât mai aproape de sufletul dumneavoastră, printr-un mesaj duminical, care să vă însoțească spre liniștea căminului, oferindu-vă un plus de speranță și încredere, mai întâi prin aprofundarea cuvântului evanghelic, iar mai apoi prin informații care să prezinte viața Bisericii în toate aspectele ei, liturgice, sociale, comunitare. Dacă am reușit, sau nu, dumneavoastră, cititorii, sunteți cei mai îndreptățiți să apreciați.

30 noiembrie 2021. Primul an de apariție

Câteva cifre: 1 an de apariție, 45 de numere editate, 90 de pagini, 142 de

articole, 170 de cititori săptămânal, 7650 de exemplare tipărite.

Privind spre realizările din ultimul an, un lucru este cert. Împreună, vom continua acest proiect catehetic. Dacă la început părea o noutate, astăzi, foia parohială este parte din viața noastră, atât a editorilor cât și a cititorilor. Este o sursă săptămânală de bucurie duhovnicească. Bucuria aceea spre care ne îndemna și Sfântul Apostol Pavel în epistola sa către Filipeni cap. 4, vers. 4-8.

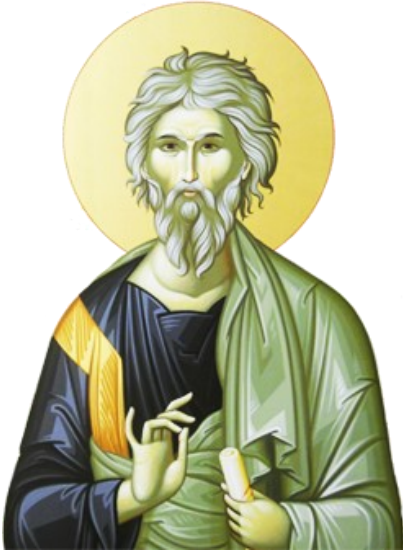
Astăzi ne pătrunde un sentiment de împlinire. Foaia parohială este o lucrare realizată cu suflet și pentru suflet(e). Vă mulțumim pentru încrederea acordată!

Și nu uitați: regula de bază a bucuriei autentice este să o împărtășești cu cei din jur.

Bucurați-vă!

Sfântul Apostol Andrei în iconografie

Mihai Alex Olteanu

Sfântul Apostol Andrei este înfățișat cu părul cârlionțat și ușor neîngrijit, pentru a sublinia faptul că înainte de a fi ucenicul lui Iisus, a fost ucenicul Sfântului Ioan Botezătorul. Sulul mic și înfășurat, pe care îl ține în mâna stângă, simbolizează

faptul că deși nu ni s-au păstrat epistole de-ale sale, Sfântul Apostol Andrei a fost unul dintre propovăduitorii Evangheliei, în calitate de trimis al Mântuitorului.

Dionisie din Furna mai precizează că în icoana prăznuirii Sfântului Andrei din ziua de 30 noiembrie, acesta trebuie reprezentat ținând sub braț crucea în formă de X, pe

care a fost răstignit.

Deoarece și Sfântul Andrei a fost prezent în multe momente din viața Mântuitorului Hristos, el trebuie să fie zugrăvit în icoanele care-l înfățișează pe Sfântul Ioan Botezătorul mărturisindu-L pe Iisus Hristos, dar și în scena aducerii fratelui său Petru înaintea Mântuitorului. Alte două momente importante în care îl regăsim pe Sfântul Apostol Andrei sunt în timpul potolirii vânturilor și a mării de către Iisus, când sfântul ține cârma corabiei, și apoi ca participant la minunea înmulțirii pâinii și a peștilor, când Sfântul Andrei este alături de Mântuitorul.

Sfântul Apostol Andrei mai este zugrăvit împreună cu Sfântul Apostol Ioan, îngropând trupul Sfântului Ioan Botezătorul, dar și în scena Judecării de Apoi, fiind reprezentat în ceata Apostolilor, îmbrăcați în haine albe și stând pe tronuri de o parte și de alta a lui Hristos.

| Sursa: doxologia.ro

1 Decembrie - Ziua națională a României

Scrisoarea Regelui Ferdinand adresată Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (10 mai 1920)

„Catedrala Mântuirii Neamului” este adusă în discuție de primul Patriarh al României, Miron Cristea, în contextul realizării Marii Uniri din 1918 și a înființării Patriarhiei României, în 1925. Denumirea aceasta de „Catedrală a Mântuirii Neamului” a fost folosită încă din perioada respectivă. Astfel, imediat după instalarea lui Miron Cristea în scaunul patriarhal acesta a mers în audiență la Regele Ferdinand și l-a rugat „să dăm curs liber pregătirilor pentru Biserica Mântuirii Neamului”.

După alegerea locului pentru viitoarea Catedrală s-a procedat, conform tradiției, la marcarea lui prin ridicarea unei troițe. Cu această ocazie Părintele Patriarh Miron Cristea (la acea dată regent) a rostit un impresionant discurs în care sublinia că „o pioasă datorință mă indeamnă în aceste clipe să vă arat, cum ceea ce noi facem azi, la locul acesta, este primul pas întru împlinirea dorinței Aceluia care – în fruntea țărișoarei sale – a întemeiat România întregită. Dorința lui trebuie să o considerăm drept o imperioasă poruncă, chiar și azi când – reamintinduni-o – ne vine de departe, de dincolo de mormânt. Și – fiindcă cuvintele Lui ne vor impresiona pe toți mult mai adânc și vor răsuna mult mai duios decât cele mai meșteșugite vorbe ale mele – să-mi îngăduiți a ceti scrisoarea pe care Marele Dispărut a adresat-o Sfântului nostru Sinod, la 10 Maiu 1920:

«Înalt Preasfințitului Mitropolit Primat Dr. Miron Cristea, Președinte al Sfântului Sinod, al Bisericii Autocefale Ortodoxe Ro-

mâne. Prea sfințiți Părinți,

Înfăptuitu-s-a unirea politică a tuturor Românilor prin strădania atâtor minți alese și prin sângele atătora dintre copiii cei mai buni ai neamului. Laudă îndreptățită lor și slavă nesfârșită Atotputernicului Dumnezeu care nu ne-a părăsit în necazuri, ci ne-a întărit inima și gândul, ducându-ne la izbândă. Astăzi mai mult ca oricând suntem dator să-l mărim din toată inima cu cântarea: „cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamnuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu”.

Această cântare însă trebuie să răsune în Biserica Mântuirii Neamului pe care suntem dator să o ridicăm în Capitala tuturor Românilor, ca semn de mulțumită pentru ajutorul celui Preainalt și ca simbol al unității sufletești a întregului neam și spre veșnică pomenire al celor răposați pentru împlinirea României întregite.

Iar întru aceasta slujească-ne de pildă bunii noștri strămoși.

Pildă să ne fie Ștefan Vodă cel Mare și Sfânt, care după luarea Chilei, mulțumi lui Dumnezeu, dătătorul biruinții, prin ridicarea mănăstirii Putna, de a purces atâta duh întăritor în vremile noastre de restriște.

Pildă să ne fie făuritorul unității noastre politice de acum 318 ani, Viteazul Mihai Voevod, a cărui mână s-a desclăștat de pe sabia-I fulgerătoare ca să pună o nouă și puternică piatră de temelie mitropoliei românești din Alba-Iulia Ardealului, drept mulțumită celui Preainalt pentru biruința îndreptățitei sale lupte.

Pildă să ne fie Matei Voevod Basarab, care a semănat pământul țării cu lăcașuri Dumnezești, cu mulțumită Celui de sus, pentru ajutorul dat întru apărarea sfințelor sale năzuințe. Iar aceste lăcașuri închinatule-a el sfinților mucenici ostași, în conștiința dreptei jertfiri a oștenilor săi.

Pildă să ne fie tot șirul de strămoși ctitori de lăcașuri Dumnezești, pentru binefacerile primite de sus.

În sfârșit, pildă să ne fie răposatul Rege Carol I, care și-a unit gândul cu vechii ctitori, aducând la nouă strălucire minunile dela Argeș și Trei Ierarhi. Căci sufletul și jertfa biruitorilor dela Plevna s-au adăugat în temelia și la frumusețea acestor altare, de mulțumire și proslăvire a stăpânului tuturor.

Noi și poporul român am avut fericirea a conduce țara la împlinirea visului de aur al strămoșilor: Unirea Românilor într-un singur Stat național.

Deci sfânta biserică, care dorim a se înălța întru amintirea acestui strălucit eveniment, se cuvine să fie un monument vrednic de țelul măreț ce l-am atins, și opera tuturor românilor, ca un simbol al unității de neamuri și de credință.

Neamul întreg și-a încordat vâjnoasele-i brațe pentru îndeplinirea scumpului său ideal național, neamul întreg se cuvine să-și arate recunoștința către Dumnezeu, dela care ne vin toate darurile, ridicându-i altar de închinare, pe care ni-l închipuim ca o podoabă a gândului artistic răsăritean.

Pentru fericita întrupare a acestui gând al nostru, și pe temeiul orânduiri canonice, cer preasfințitului Sinod al bisericii strămoșești înalta sa binecuvântare, spre a se putea începe pregătirile pentru ridicarea acestei sfinte biserici.

Și Domnul va răsplăti celor ce iubesc buna podoabă a casei Sale.

Al Preasfințitilor Voastre cu creștinească dragoste, FERDINAD,

București, 10 Maiu 1920»